

Pacte per l'Habitatge a les Illes Balears

La situació de l'habitatge a les Illes Balears ha arribat a assolir nivells dramàtics que condicionen molt greument el benestar de la societat il·lenca. Especial magnitud adquireix el problema quan parlem del col·lectiu juvenil, com es pot demostrar amb el darrer estudi publicat per l'Observatori Jove d'Habitatge, a on podem contemplar com un jove de les Illes ha d'invertir un 87% del seu sou per accedir a un habitatge (99.1% en cas de les dones joves), la xifra més alta de tot l'estat.

La manca de visualització de solucions reals immediates que facin que l'administració pugui garantir el dret fonamental a l'habitatge digne ens duen a proposar a totes les forces polítiques amb representació parlamentària la constitució d'un Pacte per l'Habitatge. Aquest Pacte ha de néixer amb l'esperit de ser un element de cohesió en un tema tan delicat com aquest, i evitar així que es faci demagogia i electoralisme en l'assoliment d'aquest dret fonamental.

Aquest document vol ser, en sí mateix, obrir el debat amb totes les forces polítiques per posar en consens aquelles línies bàsiques i irrenunciables per tal de fer front comú a un problema que s'agreuja cada dia que passa.

Des dels JEN-PSM entenem que aquestes línies han de passar necessàriament per:

- La consolidació dels Habitatges de Protecció Oficial com a patrimoni públic, eliminant les opcions de compra-venda d'aquests immobles i gestionant-los des de l'administració com a habitatges públics de lloguer, aconseguint així consolidar amb el temps un parc d'habitatge que pugui fer front a les necessitats de la societat, facilitant l'accés a les famílies amb dificultats i adaptant els preus a cada realitat familiar. S'ha d'aconseguir visualitzar l'habitatge públic de lloguer com una alternativa sòlida, a on les famílies que hi accedeixen no vegin perillar la seva situació, i si les famílies que accedeixen posteriorment a un habitatge lliure es pugui destinar l'immoble un altre cop a la finalitat pel qual es va construir. D'aquesta forma podem aconseguir una futura especulació sobre habitatges subvencionats i garantir que el seu ús sempre serà social.

- La mobilització dels habitatges buits. Ens trobam amb un percentatge esgarrifós d'habitatges buits, prop d'un terç dels que actualment existeixen a les Illes, molts d'ells com a segones residències o per motius especulatius. La mobilització d'aquests habitatges dinamitzaria el mercat en benefici dels habitants de les Illes. Existeixen diverses fórmules com els beneficis fiscals cap als propietaris que lloguin el seu habitatge, el suport administratiu al lloguer o l'adquisició d'aquests habitatges per a la seva reconversió a habitatge públic.
- Especial atenció s'ha de fer en tots els habitatges de nova construcció que no han estat adquirits deguts a la situació socioeconòmica que vivim a les Illes Balears. En aquest sentit cal incentivar un pacte entre les promotores i les administracions per tal de mobilitzar aquests habitatges com a habitatges protegits de promoció privada, l'adquisició d'aquests habitatges, o traslladar-los al mercat de lloguer.
- Lluita contra l'especulació i la corrupció urbanística. La manca de projecció real del desenvolupament de les Illes Balears ha donat carta blanca a la corrupció i l'especulació en front d'una administració (principalment la municipal) que no té recursos humans i econòmics per combatre aquestes pràctiques ni per adquirir sòl públic.
- La racionalització de l'ús del sòl. L'assoliment de les mesures per fer front a l'habitatge passen per fer un ús racional dels recursos existents, en cap cas pel consum del territori. Després de desenes d'anys consumint territori s'ha demostrat que aquest no soluciona el problema de l'accés a l'habitatge, en tot cas enforteix el moviment especulatiu. L'ús racional del sòl i la racionalització de la construcció ha de ser un element prioritari en unes Illes saturades pel consum del territori.
- L'establiment de mesures compensatòries d'ajuda a l'accés a l'habitatge. Qualsevol tipus d'ajuda ha d'estar sotmesa a criteris d'igualtat i equitat, estudiant les situacions particulars (unitat de convivència, persones a càrrec, situació econòmica,...) per tal d'assegurar un correcte funcionament d'aquestes ajudes. En aquest sentit s'ha de tenir especial atenció als col·lectius més desfavorits, com els joves, les dones o els nouvinguts.